

DEMOCRACIA

SEMENARIO REPUBLICANO FEDERAL

ÓRGANO DEL PARTIDO REPUBLICANO FEDERALISTA DEL DISTRITO DE VILLANUEVA Y GELTRÚ

REDACCIÓN Y ADMINISTRACIÓN

Centro Republicano Federal, San Gervasio, 41.
Villanueva y Geltrú.

NÚMERO SUELTO

10 CÉNTIMOS

PRECIOS DE SUSCRIPCIÓN

Un mes : : : : : 0'50 pesetas.
Un trimestre : : : : : 1'50 ..

D'acció cultural

Al senyor G. G.

Si, senyor G. G., vosté que suposém ha viscut en un retraïment polítich y, que pels seus escrits demostra sobressortir d'entre tots els que'l rodeïjan, té drét á contendre ab nosaltres, els intellectuals del poble que diu vosté y als qui es dirigeix, y que no tenim altre culpa, si ho es alguna vegada y més en las presents circumstancies, que mirar á través d'un vidre incolor els moviments polítichs de la nostra terra, vetllant per que aquets, si no han de millorarlos, tampoch serveixin per fer caure el poble á un retrocés qu'atenti sa vida progressiva.

Parla vosté als intellectuals y creyém que reduex massa son cercle. En el nostre concepte d'intellectuals volém compendre-hi tots aquells qu'han fet treball intelectual, aquells qu'en son cervell han pogut semblar llevar cultural y quina fructificació ha aturat tant sols las circumstancies del medi, contra el qui no han sapigut revelar-se. Y fem nostra denominació més extensa, perquè aquesta classe d'intellectuals, dels que bastants n'hi ha á la nostra vila, son els més perillosos, puig ab llur actitut, avinguda á las conveniencies particulars, destrueixen las generals del poble.

Ens suposa, vosté, revolucionaris y ens fa mirar cap á Fransa, perquè deixém de serho: creyém que si haguessim de pendre l'exemple present y passat de Fransa, tindriem qu'esser fermament revolucionaris, cosa que sab vosté tant bé com nosaltres, y d'aquí neix encara més intensa nostra sorpresa pel seu consell. L'obra de Fransa, fou sempre revolucionaria, ho es encare y pot passar com l'únich exemplar al món en el seu género, y perquè es l'únich precisament, no volem treuren nosaltres conseqüencies puig passa aquí lo que en la botánica, que un exemplar no determina'l género. Així es que si no prescindim de Fransa en la nostra concepció cultural, al analizar l'evolució de l'humanitat, tampoch la fem centre d'aquesta, perquè volem generalisar llògicament, y en bona llògica hem d'estudiar tots els pobles si han d'esser exactas nostras deduccions.

Catalunya, avuy com ahir es trova en un estat d'incultura general, que fa qu'els seus homes no obeeixin els dictats de la rahó y que caminin al costat de qui més els enlluerna, com voleteïjan els aucells sobre'ls platejats mirallets ab que'ls engaña el cascador pera sacrificarlos després; pero aixó no impideix que poguem enlairarnos mirant més enllá de lo que tenim aprop nostre y ahont vol fernes mirar vosté.

¡Revolució! Desgraciats els pobles que no l'han coneguda. ¡Revolució, sinónim de nou esser qu'agermana l'humanitat y l'omple de vida! Vosté, senyor G. G., confón la revolució ab l'exaltació produïda més que per odi á un present que á tots perjudica, per una passió de lluita de classes. ¡Y qué ha d'esser aquesta ni molt menys la revolució de que'ns parlan en Reclus, Pi y Margall y tants d'altres!

La revolució té sempre devant ó darrera seu la forsa evolutiva; no va may sola, carácter que la distingeix essencialment de l'altre que descendint en comparacions podriam anomenarla moti, del que sols en surten victimas.

Las onas del mar quant trovan una costa poch resistent la modifícan ab lentitut (treball evolutiu) y si ho es massa, socavan las rocas y determinan son rompiment y caiguda. La resultant ha sigut la mateixa y las onas tingueren que obrar fatalment segons la naturalesa de las rocas. De manera semblant aconceix en l'ordre humá y per aixó els grans talents admeten abdues coses.

Compendrá además, el senyor G. G., que de lo qu'hagi pensat un home, no hem de ferne may un dogma. La conciencia's forma ab el conjunt de teorias diferentas de las que els individus cults n'extreuen la part qu'entenen justa.

Evolució y revolució no son duas cosas antitéticas, avants al contrari, conseqüencia

una de l'altre. En el transeurs dels temps las ideas van evolucionant y l'esfors de tots els inteligents tendeix á transformar las institucions y costúms, d'acort ab aquellas. Quant las classes directoras cedeixen bonament, el cambi se fá sense sotrechs; més quant s'aferran á sos privilegis, quant els governs emplean la forsa per cohibir las manifestacions sobiranas del pensament, á las horas fatalment te que venir la revolució.

A Fransa vol que mirém el senyor G. G. ¿Es que las reformas qu'han realisat els governs d'en Valdeck Rousseau, Combes, Sarrien y Clemenceau no son eminentment revolucionarias? Aquests governs identificats ab la majoria del poble han suprimit lo concordat ab Roma y secularisat tots los bens eclesiástichs, destruint d'un cop els privilegis d'una minoria, y si s'ha fet sense violencias es perquè'ls elements católichs no tenen allá forsa, es que son en la política francesa una *quantité négligeable*. Si, té molta rahó al dir qu'el món ha d'esser dels que pensan y no dels que senten; més será dels que pensan y obran conformé ab llurs pensaments, may dels que creuen una cosa y públicament ne practican un altre. Es cert, senyor G. G., lo romanticisme ha de fugir de la política y per aixó no es deu seguir als romántichs qu'esperan que las oligarquias governamentals espanyolas deixarán de bon grat l'usufruit d'un poder que'ls permet satisfacer totas sas concupiscencias. No'n som de partidaris de l'igualtat abstracte y rústica d'en Tolstoi, donchs la creyém la última degeneració del cristianisme; sabém que la desigualtat és la lley de la naturalesa y que de la mateixa neix la lley promotora del progrés; no acceptém més desigualtat que la *natural*, la que per si sola ens faria á tots diferents, es veritat, més que'ns faria á cada hú fill de sas obras, com succeeix en gran escala en los Estats Units que tant admira vosté.

Molt hi hauria que dir en lo que afirma que la revolució es un moviment purament sentimental, encara que per realisarla s'acudeixi sempre á las passions populars, puig aixís y tot, no deixa d'esser un factor pri-

memoriaesquerra.cat — Democràcia [Vilanova i la Geltru, 1907-1937], 16/6/1907, pagina 1